

Forældre til nyreligiøse magtesløse

Af
LOUISE KJÆRGAARD

– Det kan lyde grusomt, men forældre til unge, der er flygtet ind i en nyreligiøs bevægelse, kan ikke gøre andet end at vente, siger psykoanalytikerens Cyril Lykkebo-Malka, der har specialiseret sig i at hjælpe ofre for nyreligiøse bevægelser.

Kidnapning og katastrofe-alarm er en alt for drastisk metode, lyder hans erfaring.

– Den religiøse reagerer alt for tit med psykisk sammenbrud eller forsøger at flygte tilbage til sekten. Han forstår slet ikke forældrenes sprog og føler sit verdensbillede truet. I sekten er han blevet kodet til at tænke fuldstændig anderledes. Så nu føler han tæppet forsvinde helt under sig, hvis man hiver ham ud af hans sammenhæng på én gang, forklarer Cyril Lykkebo-Malka.

Men han opfordrer venner og familie til at

holde kontakt med den nyreligiøse – uden at prædike.

– Meget få mennesker bliver i en sekt hele livet, og på et tidspunkt viser der sig en åbning, hvor de er parate til at få hjælp, mener psyko-analytikerens.

Den lange vej ud
Tæt på: 2. sektion side 2

Fyens Stifttidende - Fovide

Vejen ud af en nyreligiøs bevægelse er både lang og svær. Den religiøse skal give slip på et liv, hvor han har kendt sit

værd og sin identitet, og hans sprog og verdensbillede skal kodes om. Han skal hjælpes meget forsigtigt.

Den lange vej ud

Af
LOUISE KJÆRGAARD
Foto:
NILS MOGENSEN

Forestil dig, du bor i en lun og rar pyramide med en masse andre mennesker. I er enige om, at alt, der er rødt og varmt er godt, blåt og koldt kalder I ondt. Sammen vil I kæmpe for, at hele verden bliver rød, og at I bliver røde indeni.

Pludselig buldrer en udenforstående ind, tvinger dig med udenfor og dunker dig oven i hovedet med, at blåt er det eneste gode. Hvad sker der? Ikke noget konstruktivt, for I taler slet ikke samme sprog.

Det samme sker, når desperate forældre kidnapper deres barn fra en nyreligiøs bevægelse, mener den franskfødte psyko-analytiker Cyril Lykkebo-Malka, der er bosat i Odense. Han har specialiseret sig i at hjælpe ofre for nyreligiøse bevægelser tilbage til et almindeligt liv.

Han kommer først ind i billedet, når den nyreligiøse selv er parat til at søge en vej ud.

– Men jeg må ikke skræmme dem ved at fare for hurtigt frem. Først skal jeg lytte og finde ud af, hvilket sprog de taler. Fornemme deres idéer om godt og ondt. Derfra kan jeg lige så stille begynde at prikke til deres forestillinger. Men samtidig skal jeg arbejde på at give dem selvtillid. For sekten har kunnet tilbyde dem noget, de ikke fandt i verden udenfor: Identitet og selv værd, forklarer Cyril Lykkebo-Malka.

Usikre mennesker

De nyreligiøse strømninger ramte for alvor Danmark i kølvandet på blomsterbørn og studenteroprør midt i 70'erne. I dag anslås det, at søgende danskere kan vælge mellem knap 400 alternativer til folkekirken.

Et fællestræk for de mennesker, der mødes i Moons eller Mormonkirkens navn er en personlig krise. De elsker ikke sig selv, og føler sig ikke værdsat. Nedturen kan være udløst af en pludselig hændelse – kæresten smutter, jobbet ryger, et dødsfald i familien – eller krisen kan være en grundliggende utilfredshed, der blev støbt i barnedommens gade.

– I 90'erne ser vi mange af treser-generationens børn søge lykken i nyreligiøse bevægelser. Deres rodløshed kommer af en barnhed med for få grænser. For dem kan det være befriende at komme til en sekt, der giver dem et sikkert svar på, hvem de er, og hvor de er på vej hen, mener Cyril Lykkebo-Malka.

En anden forklaring er det religiøse vacuum, danskerne har befundet sig i, siden kristendommen kom på retur allerede i 30'erne. Ikke kun et religiøst tomrum, men et værdi-mæssigt tomrum.

Herfra er det ikke tilfældigt, hvor de søgende går hen.

Paradis og fjendebilleder

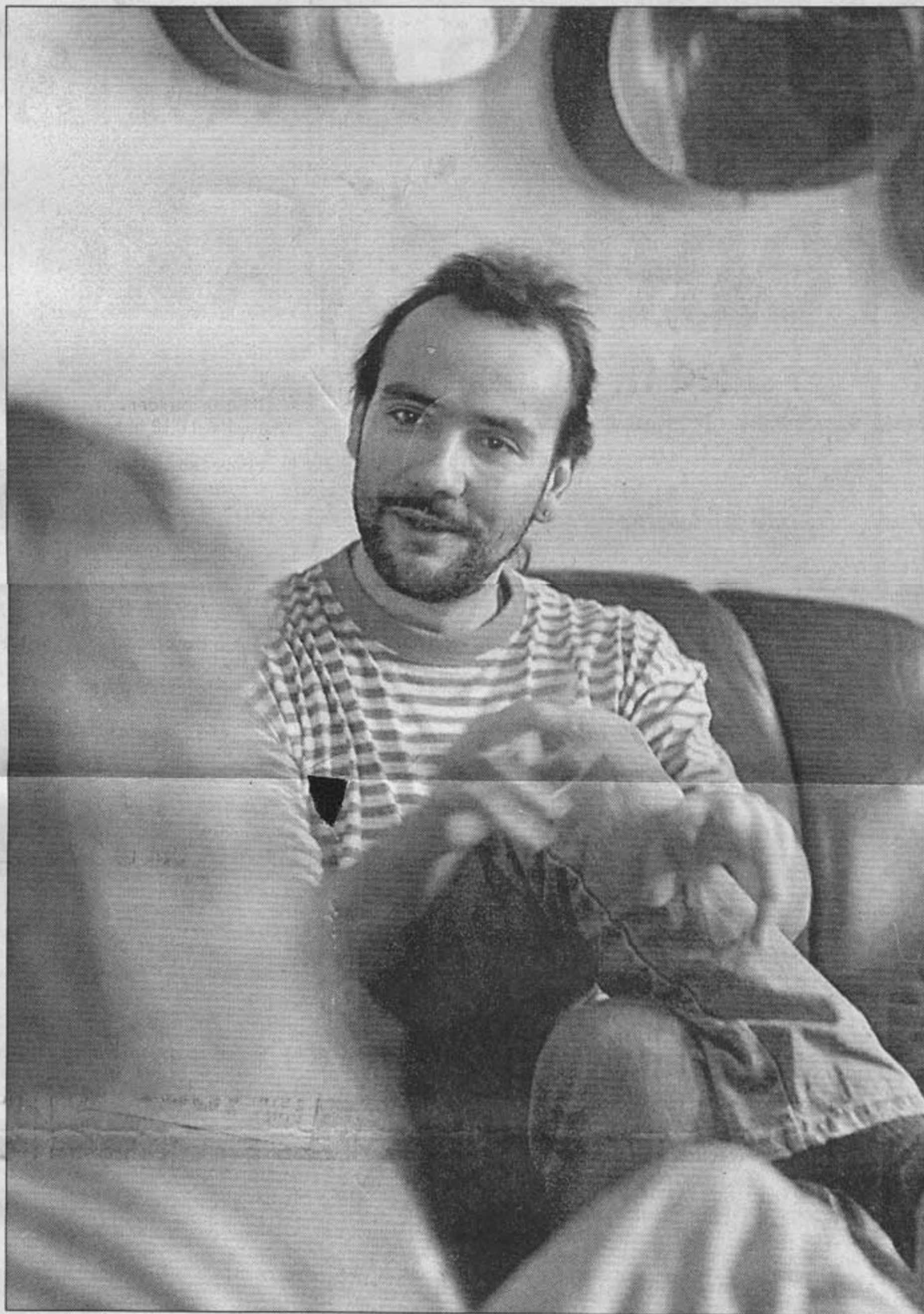
Cyril Lykkebo-Malka deler de nyreligiøse strømninger op i tre grupper.

■ De psykologiske (f.eks. Scientology, Jes Berthelsen).

■ De østlige (The Wild Goose Company, Hare Krishna)

■ De kristne (Jehovas Vidner, Mormonkirken)

– Hver især tiltaler de forskellige mennesker. De unge intellektuelle falder typisk for de psykologiske bevægelser, der bygger på analyser. De kristent orienterede

De nyreligiøse bevægelser arbejder på den menneskelige psykes betingelser. Derfor er min eneste chance for at hjælpe dem tilbage til et almindeligt liv, at arbejde på samme betingelser – men det tager tid, siger psykoanalytikeren Cyril Lykkebo-Malka.

har bedst fat i den lidt ældre og mindre bogligt uddannede dansker, som har familien i centrum. De østlige er individorienterede og appellerer til drømmerne, de indadvendte...

Men alle retninger opfylder følgende tre betingelser for at opfylde menneskets religiøse behov: De har et fjendebillede, de taler om kamp, og de har en paradisisforestilling.

– Fjenden kan f.eks. være verden udenfor, fordi den er materialistisk eller stresset. Kampen ligger i arbejdet med at finde sig selv eller at overbevise verden. Og paradisis er opnået, når den kamp er forbi, forklarer psykoanalytikeren.

Men så langt kommer folk sjældent. Nogen flakker rundt mellem forskellige sekter og andre søger ud igen. Men vejen tilbage til 'det almindelige liv' er ikke uden huller i asfalten.

Ålerusen og professor-terningen

– Det er let at komme ind i en sekt, men svært at finde ud – som

en åleruse, siger Cyril Lykkebo-Malka og fortsætter med et andet billede.

– Mit arbejde med at hjælpe folk tilbage til sig selv ligner det, man gør med en gammel professor-terning, hvor malingen er slidt af eller et barn har malet andre farver oven på de oprindelige. Før jeg kan vride felterne på plads, skal jeg rense den yderste maling af, så jeg kan se den rigtige farve indenunder. Først derefter kan jeg flytte dem en for en, indtil det hele passer sammen, forklarer han.

Ved det første møde mellem Cyril og den nyreligiøse er behandleren næsten tavs. Han forsøger at lytte sig ind til hendes måde at tænke og tale på – hendes koder. Han lærer, hvad der er godt og ondt i hendes øjne. Derfra kan han begynde sit 'afkodnings-arbejde'.

– Det er vigtigt, hun opfatter mig som god. Hvis jeg farer for hurtigt frem og virker belærende, placerer hun mig i boksen for ondt, og jeg kan aldrig nå hende. Når tilliden er der, begynder jeg langsomt at prikke til hendes fo-

restillinger, men uden at angribe. Jeg tager fat i hendes selvmodsigelser og siger: *Jamen hov, sagde du ikke lige at...* På den måde bliver hendes begreber langsomt uvidet. Rødt er ikke længere det eneste gode, hun begynder også at synes om violet – og siden om sin mor.

Foruden koderne, skal Cyril også tage højde for, at han sidder over for et menneske, der er ved at slippe måske den eneste sikre identitet, hun nogensinde har haft.

– Samtidig med hun skal vænne sig til en verden, som synes fremmed, selv om den er kendt, skal hun også finde sig selv og og lære at synes om sig selv, forklarer han.

Mellem 40 og 50 mennesker har hidtil fortalt om deres religiøse flugtforsøg til Cyril, flest fra Jehovas Vidner. Klienterne kommer hos ham eller får besøg ca. en gang ugentligt, og analysen kan vare op til 5-7 år, før alt er renset ud. Men efter ca. 30 samtaler er hun normalt blevet stabil.